

entitats sense ànim de lucre, per un import de 492.000 euros en els quals poden participar les persones amb TEA. Un d'estos programes desenvolupat per l'associació de pares de xiquets amb autisme de València, va dirigit específicament per a este col·lectiu. A més, s'han finançat un total de 32 programes de respirar familiar que inclouen activitats d'oci, per un import de 350.000 euros, en els quals també poden participar les persones amb TEA. 4 són específics per a este col·lectiu i es desenvolupen a través de l'associació de pares de xiquets, com li deia, d'autisme de València, també de Castelló, de la Comunitat Valenciana i Mira'm.

I d'altra banda, també convoquem anualment ajudes per a la realització d'estades vacacionals per a persones amb diversitat funcional o trastorn mental greu, destinades a garantir l'oci i també el gaudiment del temps lliure d'aquest col·lectiu, així també com la seua inserció social. Estes ajudes són per a estades, com deia, vacacionals. Este any, en 2022, s'han finançat 202 estades vacacionals per un import de més d'un milió d'euros, en les quals persones amb diversitat funcional han pogut gaudir d'eixos espais de respirar vacacional, entre elles algunes gestionades per dos entitats en concret d'atenció a persones amb TEA, entre les quals s'han beneficiat un total de 140 persones d'este programa. I això nosaltres ho fem en Nadal, ho fem en Falles, ho fem en Setmana Santa o en estiu.

I, a més, també hi ha un catàleg d'ajudes tècniques i productes de productes de suport, mitjançant l'Ordre 1/2022, per a finançar l'adquisició d'ajudes tècniques i productes de suport per a persones amb discapacitat intel·lectual i persones amb TEA.

Per tant, senyora Turiel, estem treballant per ajudar a estes persones perquè tinguen un respirar vocacional, perquè tinguen temps, diguem, d'oci i sobretot que puguen viure esta vida de la manera més digna possible.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Pregunta 1.715, amb sol·licitud de resposta oral, formulada per la diputada Míriam Turiel, del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, al Consell, sobre l'abandó del lloc de treball d'uns quants treballadors de la Generalitat.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidenta.

Vicepresidenta, desde Vox le preguntamos: cómo justifican desde el Consell que varios trabajadores de la Generalitat valenciana, algunos de ellos altos cargos, en horario laboral y pagados por todos los valencianos se ausentaran de sus puestos y de sus funciones, por las que reciben un salario sufragado con dinero público, y acudieran a la entrada al juzgado donde la exconsellera Mónica Oltra tenía que declarar.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorabile vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Moltes gràcies, presidenta.

Mire, senyora Turiel, qui treballa en política sap que esta dedicació no respon a un horari concret, jo crec que això és més que evident. Li puc assegurar que en este govern, i sobretot en esta conselleria, se treballa dia i nit per a millorar la vida dels valencians i de les valencianes. I eixa és la realitat, senyora Turiel. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar en la formulació de la pregunta, té la paraula la il·lustre diputada.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidenta.

Vicepresidenta, esta pregunta que le planteamos desde Vox no tendría que haberse producido, porque lo que ocurrió el día que la exvicepresidenta de la Generalitat valenciana fue llamada a declarar en los tribunales no es admisible, no es aceptable y no es justificable.

El pasado día 19 de septiembre varios trabajadores de la Generalitat valenciana, y algunos de ellos altos cargos, en horario laboral y pagados por todos los valencianos se ausentaron de sus puestos de trabajo y de sus funciones por las que reciben un salario sufragado con dinero público y acudieron a la entrada del juzgado donde la exconsellera, Mónica Oltra, tenía que declarar.

Y mire, vicepresidenta, no se trata de aceptar un discurso recurrente que hay en la calle sobre lo poco que se trabaja desde la administración, todo lo contrario, hay casos y casos, y la inmensa mayoría de las personas, de los trabajadores que trabajan en el sector público son magníficos profesionales y cumplen fielmente con sus obligaciones. Cualquier persona tiene derecho a manifestar sus ideas, a defender sus postulados o arengar a sus ídolos, pero que lo hagan en su tiempo libre. (Aplaudiments)

Vicepresidenta, ¿usted considera que esta conselleria se puede permitir que sus altos cargos abandonen sus puestos de trabajo y sus obligaciones con los valencianos? Esta conselleria que

usted dirige tiene gravísimos problemas y muchísimo trabajo por hacer: centros de menores caóticos, residencias de ancianos con largas listas de espera, colas del hambre interminables. De esta conselleria dependen muchas familias. ¿Y qué hacen ustedes? Ustedes malversan en el tiempo que deberían dedicar a mejorar la vida de los valencianos en asuntos privados que nada tienen que ver con la mejora de la vida de los ciudadanos.

El momento social que vivimos es crítico: las personas que hacen esfuerzos titánicos para salir adelante; la inflación está desbocada; la luz y la gasolina son productos de lujo; los jóvenes no pueden irse de casa; la pobreza energética asola los hogares con cada vez más frecuencia; llenar la cesta de la compra es cada vez más difícil. Podrán decir lo que sea, podrán atacarnos, podrán intentar justificar lo injustificable, pero lo cierto es que varios trabajadores de la Generalitat valenciana, con el gobierno del tripartito, PSOE, Compromís y Unidas Podemos, se ausentaron de su lugar de trabajo en horario laboral para acudir a la Ciudad de la Justicia a un evento que no tenía nada que ver con su función pública, es decir, con su trabajo. Hacer esto, lo que hicieron, es una burla a la ciudadanía, que merecen que cumplan con sus obligaciones con absoluta eficacia y eficiencia. Todo lo demás, como indica la propia palabra, está demás. Y lo hacen precisamente en un momento en el que nos encontramos en una crisis social tremenda, una de las más graves en los últimos años, y no sabemos si ustedes son conscientes, porque con esta actitud demuestran una falta de contacto absoluto con los grandes problemas que atravesamos en la Comunidad Valenciana y que el Botànic está totalmente desconectado de la realidad social que se vive en la calle.

Los empleados públicos tienen que cumplir con sus obligaciones, siempre con independencia y sin usos partidistas y por supuesto trabajando en horario de trabajo; y no hacerlo se contempla como falta. No se les pide más, no les exigimos más y no nos exigimos más. ¿Qué hubieran dicho ustedes? ¿Cuántas portadas o titulares hubieran promocionado ustedes si esta conducta la hubieran tenido otros trabajadores de la Generalitat valenciana para acompañar en horarios de trabajo a un dirigente que no fuera del Botànic? El ruido que habrían provocado y los ataques, los improperios y los insultos no habrían tenido medida.

Vicepresidenta, desde Vox le pedimos que trate con respeto e igualdad real a todos, absolutamente a todos, y tome las medidas oportunas ante esta grave irregularidad.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorabile vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, presidenta.

Senyora Turiel, mire, quin és l'horari laboral d'un alt càrec? Me'l pot dir? Quin és l'horari laboral d'un alt càrec i d'un assessor o d'una assessora? El seu? Me pot dir el seu horari laboral, senyora Turiel? Perquè, vull dir, jo, per exemple, ara podria pensar: què important és la pregunta que vosté m'està fent quan no està ni la seu sindica per a escoltar-la....! (Aplaudiments)

Ni mig grup, de fet, ni mig grup. O siga, he de pensar jo ara que la seu sindica no està treballat perquè no està on hauria d'estar, que és en el parlament? Vull dir, entenc el que vol dir? Jo supose, clar, que eixa dona estarà, o en el bany, o esmorzant, que també té dret, o estarà treballant, o atenent la premsa o amb vullga estar. (Veus)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories!

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Perquè és el seu treball també, senyora Turiel.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories!

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

No vaig a criticar jo que la seu sindica no estiga ara mateixa en esta pregunta, faltaria més, clar que no!

Però, home, vosté, dona, vosté haurà d'entendre que, no sé, vosté fitxa? El seu grup parlamentari fitxa? Perquè jo sé que en estos Corts no se fixa, els diputats i les diputades. Una cosa és vindre aquí a *apretar* el botó i dir que està i després pirar-se, eh. Eso es otra cosa, eso tiene otro nombre, ¿eh? Però, anem a vore, és que de què estem parlant? Perquè fan vostés demagogia? Vostés quan estem en eixe edifici de la vicepresidència enfront un diumenge acabant de perfilar pressupostos, acabant de perfilar una reforma fiscal o jo parlant amb este conseller a les dotze i mitja de la nit, això és dins de l'horari laboral, senyora Turiel?

Clar, és que me pareix absurd que vostés facen antipolítica en el presencialisme, precisament quan vostés són diputats i diputades que no tenen un horari fixe en estos Corts Valencianes, que vénen quan vostés volen, vénen a les sessions de control, vénen a les comissions, i fora d'eixos dies molts de vostés no vénen als despatxos, que estaran en el seus territoris en política, atenent la ciutadania, atenent les associacions. Però ningú els mira si estan atenent-los de 8 a 3, o de 5 a 10 o a la matinada. Això, això és una realitat, senyora Turiel. I jo crec que vostés continuen fent demagogia.

I per a mi el que és una burla, el que és una veritable burla, eh, és, per exemple, la seu actuació el primer i el segon

any d'esta legislatura. Això va ser una burla, quan vostés no presentaren ni una sola esmena als pressupostos. Això sí que és una burla. Perquè este parlament, la ciutadania valenciana, els està pagant un sou, i vostés decidiren no treballar durant dos anys. Això sí que és burla, senyora Turiel. Per favor, és que al final arriba a un punt en què la demagògia no pot superar ja ninguna frontera més, és impossible.

Per tant, vosté ha d'entendre que si una persona vol anar a un jutjat, a una manifestació o al que siga, no vol dir que no estiga incomplint el seu horari laboral, no vol dir que després no continue treballant fins a les tantes de la nit, no vol dir que treballa un diumenge o un dissabte. És que eixa és la realitat d'este Consell. No sé si no serà la seua des del seu grup parlamentari, però en esta banda ens deixem la pell perquè este govern funcione, senyora Turiel. I eixa és la realitat. I si no vol vore-la, mire, jo ja, en fi, crec que no vull pensar que *la España que madruga* realment no està complint les seues tasques i no s'està guanyant el sou, que, per cert, en molts casos del seu propi grup és major que el del propi president de la Generalitat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 1.585, que formularà el diputat José María Llanos, en representació del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Quan vullga, senyor Llanos.

El senyor Llanos Pitarch:

Gracias, señora presidenta.

Señora vicepresidenta, ante el retraso en los pagos de la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas a los centros residenciales: ¿tiene la Generalitat problemas de tesorería para hacer frente a los pagos con fines sociales?

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorabile vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Sí. Gràcies, presidenta.

La resposta és «no». (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula el senyor Llanos, per a continuar amb la formulació de la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Llanos Pitarch:

Muchas gracias, señora presidenta.

Pues, tiene razón, señora vicepresidenta, usted se gane el sueldo contestando «no» con falta de respeto a lo que le preguntan. Desde luego, la demagogia la utiliza bien, incluso para confundir funcionarios con representantes políticos.

Mire, señora consellera y vicepresidenta, «Aerte afirma que igualdad sigue sin pagar los casi cincuenta millones que debe a las residencias privadas» y no tienen falta de fondos. «Los trabajadores de los centros de menores denuncian que llevan tres meses sin cobrar», pero no hay falta de liquidez, ¿dónde estará ese dinero? «Los trabajadores sociales denuncian los retrasos en el pago de subvenciones», estamos en octubre de este año, hace cuatro días. «La Generalitat adeuda a la residencia Santa Elena, de Torrent, 683.556», noticia de hace dos días, señora vicepresidenta, que no tiene problemas de fondos. «El Tribunal Superior de Justicia acusa a igualdad de incumplir las listas de espera –mire, también de hace dos días– y la condena a indemnizar al afectado». «Un juzgado manda el desalojo de una residencia privada con 14 ancianos en Valencia por impagos», noticia de hace dos días.

Usted, señora vicepresidenta, no paga lo que debe a los centros residenciales, pero se empeña en construir, eso sí, un centro de menas en pleno centro de un barrio de Valencia, del barrio de Benimámet, contra todos los vecinos, cuando lo que necesitan y le piden hace muchísimo tiempo es un centro de juventud, un centro de día, un centro social, la nueva sede de la Universidad Popular, el centro servicios sociales o la residencia de mayores. Pero a usted le da absolutamente igual.

Y, mire, la primera obligación de un gobierno es ofrecer un servicio público a sus ciudadanos, a los suyos, a los de aquí, a los que además más lo necesitan, a los más vulnerables y, además, protegerles frente a la inseguridad que campa a sus anchas por nuestras calles, municipios y ciudades. Pero ustedes miran hacia otro lado.

Parece que, igual que a su antecesora, las residencias de mayores le importan exactamente igual que a su antecesora, absolutamente nada. Tendremos que pensar que, hasta en lo malo, es mejor el original que la copia. (Aplaudiments)

Mire, usted dijo en julio que estaba trabajando en un nuevo sistema para agilizar los pagos a las residencias, con el objetivo de evitar que la situación de deuda actual vuelva a repetirse y destacó que en los dos próximos plenos del Consell se aprobarían más pagos a los centros para disminuir la deuda que, tras el abono de 15 millones, cifraba en 45